

и спасеніе-то съ вѣрж-тѣ въ Іисуса Христа, и уповаватъ за спасеніе-то си на добры-ты си дѣла, или на правдѣ-тѣ си, ся нахождатъ въ опасно състояніе, и вѣчно ще ся изгубѣтъ. Уповаватъ на онова, което нѣматъ. Человѣцы-ты искатъ да бѣдѣтъ свои спасители, но не могатъ. Іоан. 3; 36 : 1 Іоан. 5; 9-12.

3. НАЧИНЪ-ТЪ СЪ КОЙТО СЯ ЗАВОЖДАМЕ ПРИ ХРИСТА, И СЯ ПРИГОТВЯМЕ ЗА РАЙ-ТЪ.

1. Ные отъ себе си не щемъ да отидемъ при Христа за да ся спасемъ. Тръбува Богъ да измѣни сѣрдца-та ни, и да ны привлече при Христа.

Лук. 14; 16—33.

П. Подиръ като проводи Богъ сына си да умре за насъ, ные отъ своѣх-тѣ си волиж щемъ ли да обычае Христа и да го приимае за нашъ Спаситель ?

От. Не щемъ. “Вые не щете да дойдете при мене за да имате животъ.” Іоан. 5; 40 : Мат. 23; 37: Ис. 53; 1-3 : Іер. 10; 23 : Притч. 16; 1.

П. Защо не щемъ ?